

KINH DIỆU PHÁP THÁNH NIỆM XỨ

QUYỂN 4

Bấy giờ, bốn chúng vây quanh Đức Thế Tôn, phấn khởi chiêm ngưỡng vui vẻ được nghe pháp sâu xa. Khi ấy có các Tỳ-kheo bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nếu lại có người, ưa thích chư Thiên, hưởng niềm vui tốt cùng cao đẹp không còn bị đọa vào ba đường ác; những người ấy tu tập thực hành nhân gì mà được quả báo thù thắng này? Cúi xin Thế Tôn diễn nói, để làm lợi ích cho đời vị lai.

Lúc đó, Đức Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo:

–Nếu lại có người, luôn tu bố thí, trì giới, thiền định, với tâm ý vững vàng, khiến việc tu tập tăng trưởng; xa lìa mọi trói buộc và mọi sự ô nhiễm của tham dục; không khởi lên lỗi lầm, khiến trí càng sáng suốt, tu tập được nhiều điều lành. Sau khi mạng hết, hóa sinh chư Thiên, được tự tại vô ngại, hình tướng đều đầy đủ, giàu có không gì bằng, đầy đủ quyến thuộc và bạn lành tri thức, hòa thuận kính nhường lẫn nhau, xa lìa ngu si cao ngạo, ưa thích pháp sâu xa, thường gặp Thánh hiền nói pháp chỉ dạy xa lìa ba độc và các nghiệp ác, luôn vui với chánh pháp, trong tâm vắng lặng, lìa sự ham mê ngủ nghỉ, hiểu rõ giả dối hưởng cầu thắng pháp, hiểu rõ niềm tin sâu xa. Giống như các vì sao ở trên không, đủ loại tia sáng trang nghiêm tráng lệ đặc biệt cao đẹp, hoặc như thân chư Thiên trong cung điện lầu các, cũng lại như vậy; các thứ châu báu tốt đẹp đủ loại trang nghiêm, ánh sáng chiếu rọi sắc tướng tròn đầy, đầy đủ không so sánh được, nói không thể hết.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn mới nói kệ tụng:

Thế và xuất thế gian

Tất cả do tâm tạo

Giống như người thợ vẽ

Khéo léo để thành tượng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chìm đắm ở ba cõi
Ra khỏi cũng do tâm
Như tầm tự ràng buộc
Mê chấp các cảnh giới.*

Đức Thế Tôn nói kệ này rồi, Ngài bảo các Tỳ-kheo:

–Tất cả hữu tình, luân chuyển trong ba cõi là do mê đắm vào cảnh giới đầy dẫy tán loạn trói buộc, đối với chánh đạo, chẳng chịu tỏ thấu rõ ràng; pháp và phi pháp, chân thật và giả dối, thắng tuệ và tà chấp... đều không rõ; đối với quyến thuộc của A-tố-la khi có nhạc, có các chúng vây quanh thì ưa thích đùa giỡn, mê loạn, đắm say, buông thả, ham muốn quá độ thường không chịu xả bỏ.

Tỳ-kheo nên biết! Xem xét kỹ những thứ đó, chớ sinh mê đắm, mà nên tu bố thí, trì giới để giữ gìn sự trong sạch; thì sẽ được cung điện và năm dục như chư Thiên; cha mẹ, bạn bè, châu báu, của cải đều đầy đủ; các kho tàng với những thứ ưa thích, sử dụng không hết.

Tỳ-kheo phải biết! Người có trí có thể giữ được giới trong sạch, hay hướng đến con đường lành và hay khen ngợi, cao đẹp không gì bằng, an vui vắng lặng xa lìa sự chìm đắm, đạt được thân căn đầy đủ, tốt đẹp hơn cả, ánh sáng chiếu rọi, ca ngợi đến vô tận. Giữ giới là hơn hết, nước lửa giặc mạnh, không thể xâm lấn, hủy hoại. Giữ giới là hơn hết, có thể xa lìa nhỏ nhen để hướng đến vắng lặng. Giữ giới là hơn hết, nó tăng trưởng phước đức, được cung kính tôn trọng. Giữ giới là hơn hết, tiếng tốt ấy sẽ vang khắp ai nghe cũng đều vui vẻ. Giữ giới là hơn hết, nó xa lìa sự keo kiệt, tham lam, sân giận và những phiền não nhỏ nhất. Giữ giới là hơn hết, vì mau chứng Niết-bàn. Giữ giới là hơn hết, vì thường được ở cõi trời, người. Giữ giới là hơn hết sẽ thành tựu Tam-muội. Giữ giới là hơn hết, vì có thể đoạn các chướng. Giữ giới là hơn hết, vì thân tâm sẽ an vui. Giữ giới là hơn hết, xả bỏ sự khổ hình. Giữ giới là hơn hết, vườn tược tự tại. Giữ giới là hơn hết, vì quyến thuộc đầy đủ. Giữ giới là hơn hết, vì ba nghiệp sạch trong. Giữ giới là hơn hết, vì chư Thiên vui mừng. Giữ giới là hơn hết, vì sở nguyện thành tựu. Giữ giới là hơn hết, vì thường gặp bạn lành. Giữ giới là hơn hết, vì xa lìa đói khát và mọi sợ hãi. Giữ giới là hơn hết, vì xa lìa ba tai tám nạn. Giữ giới là hơn hết, vì nó giống như dao bén có thể cắt đứt các điều ác. Giữ giới là hơn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

hết, vì đó là sự rộng rãi tự tại để xa lìa mọi sự trói buộc.

Tỳ-kheo nên biết! Giữ giới trong sạch luôn được vô lượng công đức như vậy.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Nếu lại có người, giữ giới trong sạch, sẽ hóa sinh ở các cõi trời, luôn được ở những chỗ toàn là ma-ni, như cung điện, lầu các, vườn rừng, ao tắm, vui chơi thỏa thích cảnh giới rất đẹp, quán sát không cùng, tự tại vô ngại.

Lúc đó, Đức Thế Tôn lại nói kệ:

*Sáu căn duyên các cảnh
Hoặc, nghiệp từ đây sinh
Chìm đắm ba đường ác
Liên tục không gián đoạn
Giống lửa đốt đồng hoang
Thieu sạch các cây cỏ
Thức căn duyên với cảnh
Khéo diệt, cũng như vậy.*

Đức Thế Tôn nói kệ này rồi bảo các Tỳ-kheo:

–Nếu lại có người phá phạm giới trong sạch, mà mong cầu quả báo an vui tốt đẹp nhất của cõi trời, người thì dứt khoát không thể nào được, tất cả cung điện châu báu quyến thuộc cũng đều lìa tan hết.

Tỳ-kheo nên biết! Nếu người có trí, giữ giới trong sạch, sẽ lìa bỏ ba nẻo khổ, luôn được ở các cõi trời, thêm đường bằng bảy báu qua lại đùa giỡn tự do sướng khoái, châu báu thì vô lượng, ai thấy cũng đều vui vẻ, vườn rừng đẹp hơn hết vui mừng tự tại, thân sáng chiếu rọi, giống như đèn đuốc, kinh hành nơi cung điện, đủ thứ tốt đẹp đặc biệt, phước báo khôn cùng, không thể ca tụng hết được.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn mới bảo các Tỳ-kheo phải siêng năng giữ giới, tắm gội sạch sẽ, tất cả mọi nơi rộng rãi, vô ngại, lấy chuỗi ngọc trời để tự trang nghiêm, âm nhạc của các trời trở liên tục không dứt, hưởng mọi vui thú, đối với mọi cảnh đẹp trên, suy nghĩ liền có các thứ vườn rừng, hoa quả, sum suê. Lại nữa, đối với tất cả trời, người đều cung kính cúng dường, trong sạch phụng thờ. Thế nên Tỳ-kheo phải giữ gìn giới trong sạch, nên thương xót hữu tình, bị khổ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

trong ba đường ác, cứu giúp, khiến họ được ra khỏi. Nếu lại có người luôn hành tuệ thí, đối với các hữu tình, khốn khổ nghèo đói, khuyến họ nên xa lìa sát sinh, tu tập điều lành, được quả báo sinh Thiên; xa lìa tà dục, thường khởi lòng tin chân chánh, yêu thích Niết-bàn, không tham tất cả danh lợi và rượu chè, sắc đẹp ở thế gian, coi đó là giả tạo không thật, luôn muốn xa lìa; đối với các hữu tình xả bỏ sự hủy phạm tịnh giới và nghiệp của phiền não.

Đức Thế Tôn liền nói kệ tụng:

*Quả từ hoặc, nghiệp sinh
Như cây nhờ rễ: Sống
Hoặc, nghiệp duyên lẫn nhau
Liên tục không cùng tận.
Thiện ác do tâm tạo
Như bóng không rời hình
Mật, độc hòa lẫn nhau
Suy tổn cũng như vậy.*

Đức Thế Tôn nói kệ này rồi bảo các Tỳ-kheo:

–Nếu lại có người khi phước ở cõi trời đã hết, tướng suy sẽ hiện ra, tất cả quyến thuộc, thấy đều lìa bỏ; giống như đèn sắp tắt, ánh sáng mờ dần, ở cõi trời cũng vậy. Ngay ở lúc này, phước đức thọ mạng sắp tận, bị các khổ thúc ép, sâu não trói buộc, sợ hãi vô lượng, thúc ép thân tâm, khởi lên các phiền não; do tội lỗi này, ắt khi mạng hết sẽ theo nghiệp đời trước, mà đọa vào ba nẻo khổ, hoặc được ở trong loài người thì luân chuyển không dừng, giống như gông cùm trói buộc hữu tình, làm chìm đắm trong các cõi không được giải thoát, niềm tin chân chánh bị mê hoặc, xa lìa vắng lặng, gần gũi bạn ác đã kết oán, gây ra từ đời trước.

Tỳ-kheo nên biết! Luân chuyển ba cõi các nẻo như vậy, đều do hoặc nghiệp, không thể hàng phục, cũng chẳng tỉnh ngộ, hoặc và nghiệp này, theo đuổi hữu tình, thiêu đốt không dừng. Giống như củi khô, bị lửa thiêu đốt, bùng cháy lan tràn; lửa ba độc này, thiêu đốt điều lành, cũng lại như vậy.

Tỳ-kheo nên biết! Tham, sân, si này, giống như sông lớn, nhận chìm hữu tình, khiến không ra khỏi; lại nữa, các tham lam... giống như cạm bẫy, trói buộc chúng sinh, không được giải thoát; lại nữa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

các tham... cũng như bụi nhơ cõi trần, làm nhiễm ô hữu tình, không được thanh tịnh. Vì thế người trí phải nên đoạn trừ.

Nếu lại có người, giữ giới trong sạch của Phật và thực hành huệ thí, lìa bỏ giả dối, nịnh hót, hàng phục tham, si, dần dần khiến lòng được nhẹ nhàng, hiểu rõ các pháp, không khởi lên sự dính mắc vào đó.

Tỳ-kheo nên biết! Nếu lại có người tham lam, mê hoặc đủ các khổ hiện ra mà không thể hàng phục, thì không ra khỏi cái khổ của ba cõi. Ví như người khát nước, mà uống nước muối thì cái khát không thể hết được.

Tỳ-kheo nên biết! Xem xét sự giải thoát là trên hết mới thích thú hưởng đến Niết-bàn, phải tu tập thiền định diệt trừ các nhiễm; chớ đắm chìm vào những trói buộc, sẽ đọa lạc vào địa ngục, luôn chịu các khổ, chớ chống đối chánh đạo, trời, A-tố-la thấy đều lìa bỏ, các rồng sân giận, mưa gió bất thường, bốn mùa chống đối lúa gạo thất thu, nhân dân đói khát; tất cả những ưa thích, thấy đều xa lìa, cung điện đáng yêu và các vườn rừng, cảnh giới rất đẹp đều hủy diệt, cho là chẳng có, kho tàng của cải tất cả đều tiêu tan tàn hại lẫn nhau, mê vọng điên đảo, mà chẳng tỉnh ngộ; lợi ích cao cả không hề tu tập; chánh pháp ba thừa, chê bai cho là không có; u mê ở ba cõi, giả dối cho là chân thật, cho là cứu cánh; mặt trời, mặt trăng và các ngôi sao cũng đều cho là giả dối; cho đến tất cả tội phước có được của hữu tình cũng chê bai, cho là chẳng có; chánh pháp, cam lồ không thể hiểu rõ, luôn sinh ganh ghét, giống như oán thù độc hại nhằm chán lìa bỏ. Tỳ-kheo nên biết! Hữu tình ngu mê; đối với các khổ ở thế gian cho là vui, không tịnh cho là tịnh, chạy theo tà đạo, giả dối; đối với những chỗ cực ác cho là cao tốt, ưa thích tu tập; còn đối với vô thường... lại không thể hiểu rõ, ôm giữ tà pháp mà cho là hơn hết, rồi quyết định yêu thích siêng năng tu tập, chẳng có nghĩa lợi gì, lại không thoát khỏi vòng xoay tròn, luôn luôn khổ sở; người trí phải xem xét kỹ, không nên mê đắm, phải hiểu rõ giả dối, những chuyện phải trái hiển hiện phải tỉnh ngộ chớ say mê được vậy khiến tâm không loạn.

Khi ấy, đại chúng vây quanh Đức Thế Tôn, nghe pháp vui mừng và thích thú, lìa bỏ mọi trói buộc, chiêm ngưỡng Đức Như Lai, mất chẳng tạm rời.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lúc đó, các Tỳ-kheo mới nói kệ tụng:

*Ví như Tô-di-ô
Trang nghiêm bốn thứ báu
Nhiều quanh khắp bảy vòng
Tám biển trong vắng lặng,
Tướng Thế Tôn tuyệt vời
Lý trí lia ngôn thuyết
Do vạn hạnh tu tập
Quả ba thân đức tròn
Trời, người mong chiêm ngưỡng
Xin nói duyên đời trước.*

Các Tỳ-kheo dùng kệ ca ngợi Đức Phật rồi liền bạch Thế Tôn:

–Chư Thiên ở cõi Dục, cõi Sắc, so sánh hình lượng phước đức chắc có sai khác, cúi xin Đức Phật diễn nói, để làm lợi ích cho đời vị lai.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo các Tỳ-kheo:

–Hay thay! Hay thay! Các ông phải nên lắng nghe, ta sẽ vì các ông mà nói.

Nếu có người phụng trì tịnh giới, khéo giữ gìn các căn khiến không hủy phạm, ba nghiệp đều được thanh tịnh, đối với các hữu tình vì lợi ích mà thương xót, siêng năng tu phương tiện, lìa bỏ tán loạn, hưởng cầu thiên định, đối với nhân đã tu tập, hơn kém không đồng, có thượng, trung, hạ, nên chiêu cảm quả cũng sai khác, cho đến bề ngoài từ tướng trạng cao thấp cho đến cung điện trang nghiêm đều tùy theo nhân duyên đời trước, mà có sai khác.

Đức Phật bảo các Tỳ-kheo:

–Do giữ tịnh giới và thực hành huệ thí nên thường ở cõi trời lìa bỏ mọi nhơ bẩn, tất cả trói buộc bị hàng phục, không khởi lên; đối với cõi trời ấy thân bên trong và bề ngoài, ưa thích mong cầu, không sinh chê bai, phá hoại sự chán lìa. Sau khi mạng hết, chắc chắn sinh qua chỗ khác, được quả báo có hơn kém, là tùy theo nhân mà có sai khác.

Tỳ-kheo nên biết! Giữ tịnh giới của Phật, được cung điện cõi trời, luôn tự mình thích thú. Giữ tịnh giới của Phật, được lìa bỏ các khổ, giải thoát, không còn đắm nhiễm. Giữ tịnh giới của Phật, được

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

vòng chuỗi ngọc trời, luôn tự trang nghiêm. Giữ tịnh giới của Phật, được hoa Ô-bát-la, mùi thơm vi diệu, vừa ý. Giữ tịnh giới của Phật, được cảnh giới rất đẹp, vui thích vô tận. Giữ tịnh giới của Phật, được trời, rồng, tám bộ chúng thường luôn giúp đỡ. Giữ tịnh giới của Phật, được vật báu trang nghiêm, xa lìa mọi dơ bẩn. Giữ tịnh giới của Phật, được đủ loại hoa trời màu sắc vi diệu nở ra tùy tâm tự tại. Giữ tịnh giới của Phật, được mùi thơm vi diệu, ý vui vô tận. Giữ tịnh giới của Phật, được nhà cửa vườn tược, tùy ý vui thích. Giữ tịnh giới của Phật, được đủ các loại hoa Ma-lỗ-ca, Chiêm-ba-ca, Kế-đa-ca, phát ra mùi thơm, vi diệu hơn hết, không gì sánh bằng, luôn hiện ra trước mắt. Giữ tịnh giới của Phật, xa lìa được những tai nạn bất ngờ. Giữ tịnh giới của Phật, được điều lành tăng trưởng. Giữ tịnh giới của Phật, các duyên phạm giới thấy đều xa lìa. Giữ tịnh giới của Phật, được hạnh nhẫn tròn đầy. Giữ tịnh giới của Phật, được bước lên thêm đạo quý đẹp trước mắt được những thành tựu. Giữ tịnh giới của Phật, được làm người thợ khéo có dụng cụ đáng yêu, sẽ đạt được kết quả.

Tỳ-kheo nên biết! Giữ tịnh giới của Phật, đối với đời tương lai sẽ đạt được quả như vậy. Giống như người thợ vẽ, vẽ ra các hình tượng của thế gian và xuất thế gian, đều được thành tựu; giữ giới cũng như vậy, đối với đời tương lai, tất cả những gì muốn có đều tùy ý mà được thành tựu.

Nếu có người, hủy phạm tịnh giới, đối với đời tương lai sẽ bị chìm đắm trong đường ác, chịu các điều khổ sở, lìa bỏ cảnh giới đáng yêu của cõi trời, người, cũng như bức tranh màu, mưa gió thổi bụi, có thể phá hoại; các thứ như bản, tham sân hay hủy hoại tịnh giới và cũng hay xa lìa quả tốt đẹp của thế gian và xuất thế gian.

Lại nữa, này Tỳ-kheo! Tham lam, mê hoặc có thể hủy hoại tất cả nghiệp lành của hữu tình, cũng có thể làm tăng trưởng các nghiệp ác, giống như lửa ở thế gian, bùng cháy lan tràn, sẽ thiêu đốt mọi cây cỏ.

Tỳ-kheo nên biết! Thức căn của hữu tình phan duyên với lục trần làm cho hoặc không tỏ giả dối, mê đắm dính mắc bị cảnh giới trói buộc, khởi lên lòng tham lam, sân giận, các nghiệp theo đó mà phát sinh, luân chuyển các cõi, chịu khổ vô lượng, không thể xa lìa; các độc của tham dục, vì ngu mê không rõ, lửa tham càng dữ dội làm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tổn hoại điều lành và cung điện, vườn rừng, hoa quả, tươi tốt, dù đáng yêu cũng đều tiêu tan hết; tịnh giới của Phật, phước báu hơn cả quý báu vô lượng, kho tàng luôn đầy khắp, vui thích tự tại, cha mẹ quyến thuộc, phước đức cao tột, thế gian rất hiếm có, thích thú vô ngại.

Tỳ-kheo nên biết! nếu có người, tu tập Bồ thí ba-la-mật đối với đời tương lai, của cải sẽ đầy đủ, xa lìa mọi tổn hoại. Bồ thí ba-la-mật là hơn hết, vì được sự sướng vui tự tại. Bồ thí là hơn hết, vì tùy thân được phước như bóng không rời hình. Bồ thí là hơn hết, vì được cõi trời, người quý trọng, trang nghiêm, vui vẻ. Bồ thí là hơn hết, vì có thể lìa nghèo khổ. Bồ thí là hơn hết, bởi không khởi lên keo kiệt. Bồ thí là hơn hết, vì có thể hàng phục ngu si, ra khỏi ba nẻo khổ. Bồ thí là hơn hết, bởi ai thấy cũng đều vui vẻ. Bồ thí là hơn hết, vì được các căn đầy đủ. Bồ thí là hơn hết, vì giúp loài bàng sinh ưa thấy. Bồ thí là hơn hết, vì giúp xa lìa sự thương ghét. Bồ thí là hơn hết, vì không sinh nơi biên địa. Bồ thí là hơn hết, vì được chư Thiên vui thích. Bồ thí là hơn hết, vì được xa lìa các khổ trói buộc. Bồ thí là hơn hết, vì vượt khỏi sự xoay tròn. Bồ thí là hơn hết, vì vui thích tự tại. Bồ thí là hơn hết, vì có thể hướng đến Tam thừa để được giải thoát rốt ráo.

Lại nữa, này Tỳ-kheo! Phải xem xét sự xoay tròn của các khổ cùng nhiều thứ thúc ép mà chán lìa; xem xét kỹ lưỡng các thứ ấy chẳng phải rốt ráo, mà là vô thường tan hoại, như mộng, như sóng năng, cây chuối chẳng phải chân thật, cho đến cõi Sắc và cõi Vô sắc, tất cả cảnh giới cũng đều không thật, chỉ là giả tạm chẳng phải rốt ráo; nên chán lìa, không nên ôm giữ để rồi giả dối lại cho là tối thắng, khiến tâm ưa thích.

Đức Phật bảo Tỳ-kheo:

–Vắng lặng, an lạc, xa lìa các tướng, thể chẳng phải một, chẳng phải khác; cũng chẳng ba đời, cũng đều chẳng phải cái này, cái kia; lìa mọi trói buộc, được rốt ráo tròn đầy; ông phải mong cầu, chớ nên xả bỏ, thì sẽ được tự tại vô ngại, vắng lặng không nhiễm, phải mau mà chứng đắc!

